

59 . Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Jidova, cartier Pescăreasa | Anul: 2001

Anul: 2001

Cod RAN: 13506.02

Perioade: Antichitate

Epoci: Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie

Tipuri sit: structură de cult/religioasă

Categorii sit: Apărare (construcții defensive)

Autori: Theodor Cioflan, Constantin Petolescu

Instituții: Muzeul Județean Argeș, Pitești, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București

Raport

În perioada 9 iulie - 31 august 2001 s-au efectuat săpături arheologice în castrul roman de la Câmpulung (în cartierul Pescăreasa, punctul "Jidova") (jud. Argeș), în baza autorizației de săpătură arheologică eliberată de Ministerul Culturii și Cultelor (nr. 25/2001). Colectivul de cercetare a fost format din: Constantin C. Petolescu (profesor la Universitatea din București și cercetător științific principal I la Institutul de Arheologie din București) și Teodor Cioflan (muzeograf la Muzeul județean Argeș, Pitești); au mai participat studenții Cosmin Bărbulescu (Universitatea din Pitești; în luna iulie) și Mihai Dan Constantinescu (Universitatea din București; în luna august).

În această campanie, au continuat cercetările la barăcile din retentura dextra (partea de N-V a castrului), în perimetrul delimitat spre E de via decumana, spre V și N de via sagularis, spre S de linia horreum - principia. Cum s-a arătat în rapoartele asupra campaniilor precedente (1990-2000), s-au identificat, în retentura dextra, două barăci militare, orientate E - V. Pentru a înțelege datele acestui raport, reamintim următoarele: În 1990 s-a săpat, sub formă de secțiuni (orientate N - S), suprafața dintre horreum și latura de N a castrului (până la via sagularis) (în planul castrului, cu amplasarea săpăturilor, denumită zona A). Suprafața următoare (marcată în plan: zona B), aflată la N de intervalul dintre horreum - principia și via sagularis, s-a săpat parțial, până la nivelul de prăbușire al barăcilor. Zona C este cuprinsă între latura de N a comandamentului (principia) și via sagularis, iar la E este mărginită de via decumana (a fost cercetată între anii 1996-2000).

În zonele A și C s-au identificat capetele de V (în zona A) și de E (în zona C) a două barăci militare; ele sunt separate de un drum pietruit cu pietre de râu, lat de aproximativ 5 m.

În anul 2001 s-au făcut cercetări în zona B, în vederea urmăririi în continuare a traseului barăcii dinspre horreum-principia. S-a cercetat numai o parte din această suprafață, măsurând 15,5 x 10,5 m. Din cauza suprafeței neregulate, s-a săpat pe adâncimi variind între -0,5/-1,2 m, până la stratul de loess (în vederea depistării stâlpilor barăcii).

Din păcate, în această zonă traseul barăcii a fost puternic răscolit de diferitele lucrări efectuate în curtea fostei întreprinderi miniere (care și-a avut aici diferite anexe, până în anul 1975); din acest motiv, doar într-un singur loc s-au descoperit câteva fragmente de tegule de la acoperiș, dar răsturnate, înfipte în podeaua de lut a barăcii. Nu s-au descoperit în această porțiune urme de pavaj, urmare a răscolirii profunde.

După nivelarea și răzuirea suprafeței, aprox. la nivelul drumului dintre barăci (care corespunde totodată și cu nivelul podelei barăcilor), s-a continuat adâncirea în stratul de pietriș - pe care se instalase podeaua de cărămizi (cum s-a constatat din săpăturile din anii precedenți). În această porțiune (săpături efectuate în luna iulie de către muzeul din Pitești) s-a descoperit un fragment de vas de bronz și câteva piroane de fier. Extinderea săpăturii spre V (în luna august) a dus la săparea stratului reprezentând podeaua barăcii, pe adâncimea de cca. -0,15/-0,2 m. În acest strat s-a descoperit o monedă (denar) de la Elagabal, o piesă de echipament militar (punctele de descoperire sunt marcate în plan), precum și fragmente ceramice și tegulare

(de remarcat două fragmente provenind de la placarea pereților pentru încălzire).

Sub acest strat, pe o porțiune, s-a constatat un strat de pietriș, pe care probabil s-a așezat podeaua de cărămizi.

După depășirea stratului vegetal antic, la cca. -0,4/-0,5 m sub nivelul de călcare al barăcii, s-a constatat apariția stratului de loess. S-au constatat mai întâi urmele a doi stâlpi, care marchează laturile lungi ale barăcii; ei se află pe linia stâlpilor barăcii cercetate în anii precedenți și pe linia camerei cu pavaj cercetată în anii 1990-1991. Totodată, s-au depistat alți doi stâlpi interiori ai barăcii, care separau pe lat interiorul acesteia.

Săpăturile din acest an au contribuit la corectarea și completarea planului acestei barăci; ea măsoară aproximativ 35 x 8 m. Menționăm că la capătul de E al barăcii se află camera cu pavaj de cărămidă (cu grafitul unui militar din cohors I Flavia Commagenorum).

Până în acest an am considerat că jumătatea de E a acestei barăci ar continua spre principia în formă de L. Urmărirea ordinii stâlpilor ne îndeamnă acum la prudență, fiind posibilă și altă concluzie. Astfel, se pare totuși ca există o a treia baracă, mai mică, al cărei traseu s-a identificat între principia și conducta de fier (pentru apă ?) a fostei întreprinderi miniere (al cărei capăt de E se mărginește cu via sagularis, dar spre V intră sub suprafața nesăpată). În cuprinsul acestei barăci, în două locuri, în anii precedenți am constatat mici porțiuni de podea, păstrate in situ; ele s-au degradat în decursul iernilor, încât a fost necesară săparea acestor porțiuni. Nu am constatat însă urme ale altor stâlpi.

Ne propunem ca în campania următoare să continuăm adâncirea porțiunii săpate în august 2001, în vederea depistării altor stâlpi ai barăcii (unul deja sugerat de câțiva bolovani pe latura de S). De asemenea, avem în vedere continuarea adâncirii în partea de V a barăcii (în zona A), în vederea unei posibile identificări a stâlpilor din această porțiune.

În încheiere, trebuie menționate unele lucrări de conservare-consolidare la ruinele scoase la lumină în decursul a peste patru decenii de săpături.

În anii 1980-1982 au avut loc ample lucrări de conservare-consolidare și chiar reconstituire parțială (în special la principia și pe latura de S a castrului). Între timp, condițiile climaterice specifice zonei montane (umiditate ridicată, vegetație abundentă, îngheț în timpul iernii) au făcut ca monumentul să aibă nevoie permanent de lucrări de conservare și întreținere. Situația tinde să devină dramatică, deoarece pietrele se dislocă, lăsând grave goluri chiar în partea originală (antică) a zidurilor. În cursul acestei campanii s-a încercat (și s-a reușit parțial) remedierea unor porțiuni grav afectate din zona comandamentului (principia).

Informații suplimentare online

[Raportul 1328 din cronica.cimec.ro](http://raportul1328.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.cimec.ro)
